कृत्स्नस्यद्वारपालमुनिवृंदस्यप्रसादेसुमुखम् स्पृहणीयानांगुणानांधामस्थानम् स्नेहावलोककलयासप्रेमकटाक्षेणहृदिसंस्पृशंतंसुखयंतम् त्रैलोक्यविवक्षापक्षेसत्यलोकपर्यंतः स्वर्गः तस्यचूडामणिवत्स्थितंस्वधिष्ण्यंवैकुंठंसुभगयंतंशोभयंतम् ॥ ३९ ॥ पृथुर्नितंबः आश्रयत्वेनविद्यतेयस्य तस्मिन् पीतांशुकेअलिभिर्नादितयावनमालयाचयुक्तम् सुभगयंतमितिपूर्वेणैववासंबंधः वल्गुषुप्रकोष्ठेषुवलयानियस्य गरुडस्यस्कंधेविन्यस्त एकोहस्तोयेन इतरेणान्येनअञ्जलीलाकमलंधुनानंभ्रामयंतं विन्यस्येतिपाठेचवल्गित्वादि हस्तस्यविशेषणम् ॥ ४० ॥ स्वकांत्याविद्युतः क्षिपंतीयेमकराकारेकुंडलेतयोर्मंडनस्यार्हेगंडस्थलेयस्मिन् तच्चतदुन्नसंचमुखंयस्य मणियुक्तंकिरीटंयस्य दोर्दंडानांखंडंसमूहः तस्यविवरेमध्ये

कृत्स्नप्रसादसुमुखंस्पृहणीयधामस्नेहावलोककलयाहृदिसंस्पृशंतम् ॥ श्यामेपृथावुरसिशोभितयाश्रियास्वश्चूडामणिंसुभगयंतमिवात्मधिष्ण्यम् ॥ ३९ ॥ पीतांशुकेपृथुनितंबिनिविस्फुरंत्याकांच्याऽलिभिर्विरुतयावनमालयाच ॥ वल्गुप्रकोष्ठवलयंविनतासुतांसेविन्यस्तहस्तमितरेणधुनानमब्जम् ॥ ४० ॥ विद्युत्क्षिपन्मकरकुंडलमंडनार्हगंडस्थलोन्नसमुखंमणिमत्किरीटम् ॥ दोर्दंडखंडविवरेहरतापरार्ध्यहारेणकंधरगतेनचकौस्तुभेन ॥ ४१ ॥ अत्रोपसृष्टमितिचोत्स्मितमिंदिरायाःस्वानांधियाविरचितंबहुसौष्ठवाढ्यम् ॥ मत्त्वंभवस्यभवतांचभजंतमंगंनेमुर्निरीक्ष्यनवितृप्तदृशोमुदाकैः ॥ ४२ ॥ तस्यारविंदनयनस्यपदारविंदकिंजल्कमिश्रतुलसीमकरंदवायुः ॥ अंतर्गतःस्वविवरेणचकारतेषांसंक्षोभमक्षरजुषामपिचित्ततन्वोः ॥ ४३ ॥

स्थितेनहरतामनोहरेण विहरतेतिवापरार्ध्यउत्कृष्टः तेनहारेणकंधरायांस्थितेन ॥ ४१ ॥ किंबहुनाइंदिरायाः उत्स्मितम् अहमेवसर्वसौंदर्यनिधिरित्यहंकरणमत्रभगवत्सौंदर्येउपसृष्टमस्तंगतमितिस्वानांभक्तानांधियारचितं भृत्यैःस्वमनस्येवंवितर्कितमित्यर्थः कुतः बहुसौष्ठवेनसौंदर्येण आढ्यंयुक्तं किंचमत्त्वंममभवस्येश्वरस्यभवतांचकृते अंगंभजंतंमूर्तिंप्रकटयंतम् अचक्षतनिरीक्ष्यचकैःशिरोभिर्मुदानेमुः नमश्चक्रुः नविशेषेण तृप्तादृशोनेत्राणियेषांते ॥ ४२ ॥ स्वरूपानंदादपितेषांभजनानंदाधिक्यमाह तस्यपादारविंदकिंजल्कैः केसरैर्मिश्रायातुलसी तस्यामकरंदेनयुक्तोवायुः स्वविवरेणनासाछिद्रेणअक्षरजुषांब्रह्मानंदसेविनामपिसंक्षोभं चित्तेतिहर्षतनौरोमांचम् ॥ ४३ ॥